

[Hagen Hagensen]

det reelle i det, det var blot en vending, jeg brugte.

Jeg gjorde også en bemærkning om 1980. Jeg er ganske klar over, at reglen om de 70.000 kr. træder i kraft nu, men derved, at den ikke indeksreguleres, før vi når frem til 1980, er i realiteten beløbsberegningen løbet fra os, når vi skal til at gøre brug af indeksreglen.

Så vil jeg gerne sige til skatteministeren, at det er dog en rørende omsorg, han viser over for dem, der kan komme til at falde ind under denne regel. Han siger, at han ved, at der er selv revisorer, der er glade for § 28 af hensyn til klienter, som vil afskrive driftsmæssigt uøkonomisk. Mon ikke de pågældende skulle kunne finde ud af at råde deres klienter uden at have en paragraf af denne art? Jeg ved i hvert fald fra de mange revisorer, som jeg har kendskab til og har med at gøre, at de alle, uden at der er nogen, der er gået ind for bestemmelsen, finder, at det er en urimelig bestemmelse at have, den er besværlig at have med at gøre, og den båder intet.

Så er jeg da også blevet betænkelig ved at høre skatteministeren tale om, at man kunne indføre nye grænser, der strammede grebet om det, man sagde ikke var kommet ind under § 28. Skal det forstås på den måde, at man vil lade det gå ud over de mindste grænser for afskrivning, der i øjeblikket er tilladt, uanset om man har § 28?

I den forbindelse vil jeg nok om grænsen og dens højde have lov til at sige til hr. Arne Bjerregaard, at der var i og for sig ikke nogen højere grænse at nå, og det ved hr. Arne Bjerregaard. Vi kunne pibe eller synge, man kunne ikke komme højere op end til de 70.000 kr., og det var i hvert fald en væsentlig årsag til, at vi ikke kunne gå med til at prøve at lempe denne regel. Vi finder fortsat, at denne grænse er for lav. Men med de bemærkninger, som skatteministeren gjorde om yderligere at stramme grebet om nogle, må jeg dog spørge hr. Arne Bjerregaard og CD også, om det ikke giver dem en underlig smag i munden over det, de nu tænker på at gå med til, for hvis man yderligere vil stramme grebet, kommer det til at ramme flere end dem, man nu taler om. Det kommer i realiteten til at ramme alle, og det var vel ikke hensigten med det.

Bollmann (CD):

Hr. Glensgårds ord om hængedynd og fedtefad passer udmærket til hans normale nydanske udtryk, men han kan ikke afvise, at der rent faktisk er sket en forbedring i forhold til regeringens oprindelige forslag på de 55.000 kr. I øvrigt er det en næsten rørende omsorg, hr. Glensgård viser over for CD, når han siger, at han hellere ser en grænse på 55.000 kr. gennemført med et rødt flertal end den nu foreslåede ordning på 70.000 kr.

Til hr. Hagen Hagensen blot dette, at hvis ikke vi havde været med til at få beløbet op på 70.000 kr., kunne man befrygte en yderligere stramning. Men det er helt klart, at der ikke i vores tilslutning til ændringsforslaget til lovforslaget ligger andet og mere end det, der står dér.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Glensgård har et rigt ordforråd og snakker om, at vi sidder i hængedynd. Vi prøver nu pænt at holde hovedet ganske godt oven over dette hængedynd, så længe vi ikke lader os omfavne af hr. Glensgård og ligesindede. Jeg må nok spørge, om ikke det er hr. Glensgård, der sidder i sit eget højre og ligegyldighedens kraftcenters hængedynd, og det er dog værre end at sidde i hængedyndet i midten.

Så må jeg spørge: hvornår har hr. Glensgård over for mig, som har forhandlet dette, tilbudt at være med til blot en rimelig forhøjelse af de 55.000 kr.? Aldrig. Aldrig har hr. Glensgård tilbudt sligt, men sagt: § 28 skal ophæves. Jeg har spurgt derimod, modsat hr. Glensgård, om han ville være med til en forhøjelse, men jeg har intet svar fået. Nu får vi så at vide, at man ville skam godt have været med til en smule under 80.000 kr., og vi har fået 70.000 kr. Det synes jeg i grunden er ganske godt klaret af os, når hr. Glensgård ville have været med til en lille smule højere end dette.

Når hr. Glensgård siger, at vi skulle have samarbejdet med dem, der vil noget andet, må jeg igen sige: vi kunne tælle mandaterne. Hvad nytter det så, vi står med fremskridtspartiet og siger: ja men vi vil have den ophævet, når vi ved, at der mangler en halv snes mandater? Så er det vel bedre at sige: vi må prøve dér, hvor mulighederne er for at få det forbedret. Det var det, vi gjorde, og det fik vi resultater ud af.